

درباره پدیده «اختلال اندوخته سازی» و کسانی که مجموعه های عجیب جمع آوری می کنند

اندوخته های برای هیچ وقت

محمد علی محمدپور | روزنامه نگار

حتما شما هم تا کنون ضرب المثل «هر چیز که خوار آید، یک روز به کار آید» را به ویژه از زبان بزرگ ترها زیاد شنیده اید. ضرب المثلی که خیلی اوقات توجیهی می شود برای نگه داشتن وسایل و اشیایی که نمی دانیم به چه دردی خواهند خورد اما بعضی ها به طرز عجیبی حرص جمع آوری شان را دارند. آقای میم، پیر مرد حدود هشتاد ساله محله ما بود که سال ها تنها زندگی کرد و مدتی پیش از دنیا رفت. چند روز پیش وقتی اقوامش تصمیم گرفتند وسایل خانه پیر مرد را جابه جا کنند با تعداد زیادی وسایل پلاستیکی کهنه و فرسوده مواجه شدند که در خانه جمع آوری شده بودند. وسایلی که از آفتابه های پلاستیکی تا زنبیل های قدیمی و گال های پلاستیکی بین شان پیدا می شد. کلکسیون عجیبی بود. کلکسیون عجیبی که احتمالا آقای میم در همه این چندین سال تنهایی خودش جمع آوری کرده بود و کمتر کسی از شان خبر داشت. قطعا یکی از اولین سوال هایی که برای ما ایجاد شد این بود که این وسایل کهنه به چه کار پیر مرد می آمدند؟ اصلا دلیل منطقی این کار چه بود؟ اما چه کسی غیر از خود پیر مرد پاسخ این سوال را می دانست؟ راستش پس از این قضیه تصمیم گرفتم درباره این پدیده بیشتر جست و جو و تحقیق کنم که به نتایج جالبی هم رسیدم. حتی به توضیحات علمی جذابی در این باره برخورد کردم و پی بردم تعداد افرادی که از این کار های عجیب و غریب می کنند در جهان خیلی هم کم نیست. در علم از این پدیده با اصطلاح «Hoarding Disorder» یاد می کنند که معادل فارسی آن را «اختلال اندوخته سازی» یا «اختلال احتکار» می توانیم بنامیم. البته ما این جا بهتر است از عنوان اول استفاده کنیم چون دومی ذهن ها را به سمت موضوع حساس احتکار می برد که این روزها بحثش داغ است و قطعا آن یکی نه یک اختلال و بیماری که یک جرم غیر اخلاقی است. حال آن که فردی که مبتلا به «اختلال اندوخته سازی» است صرفا دارای یک عادت متفاوت است یا در نهایت بیماری مبتلا به یک اختلال روانی است که ضرر گسترده ای به جامعه نمی زند. امروز در این پرونده سعی می کنیم بیشتر با «اختلال اندوخته سازی» آشنا شویم و نمونه های جالبی از آن در جهان را با هم مرور کنیم، با ما همراه باشید.

۸ نفر از عجیب ترین اندوخته سازان جهان

باربارا هارتسفیلد	نانسی هافمن	هری اسپرل	پاول لوک	بری چپل	مانفرد رونتستین	رینر ویشرت	دیوید مورگان
جمع آوری صندلی های کوچک	جمع آوری کاور چتر	اسباب و وسایل همبرگری	شیشه شیر	آدامس های جویده شده	پشت خاران	تابلوهای «مزامحم نشوید»	مخروط ترافیکی
خانم هارتسفیلد به مدت ۱۰ سال بزرگ ترین سرگرمی آخر هفته هایش جمع آوری صندلی های فسقلی و بند انگشتی بوده است. حالا او مجموعه ای بی نظیر از ۳۰۰۰ صندلی کوچک و نقلی دارد. صندلی هایی درون بطری، صندلی هایی ویژه قفس پرندگان، صندلی هایی جالب ساخته شده از چوب خلال دندان و گیره لباس. این مجموعه این روزها به شکل موزه ای در ایالت جورجیا، آمریکا قابل بازدید است.	احتمالا آقای هافمن، ساکن ایالت مین آمریکا، تنها گردآورنده کاور چتر روی زمین باشد و همین موضوع جذابیت و منحصر به فرد بودن مجموعه او را دو چندان می کند. این مجموعه در سال ۲۰۱۲ در حالی که ۷۳۰ کاور چتر در آن نگهداری می شد به عنوان بزرگ ترین کلکسیون کاور چتر در کتاب رکورد های گینس ثبت شد و امروزه به شکل موزه ای تماشاایی برای گردشگران قابل بازدید است، ضمنا آقای نانسی با اجرای قطعه موسیقی «بگذار لبخند، چتر زندگی ات باشد» که با آکاردئون می نواز داد بازدید کنندگان موزه اش استقبال می کند.	احتمالا خیلی از شما هم به همبرگر علاقه مند باشید اما هیچ گاه به جمع آوری وسایل تهیه کردن همبرگر نیندیشیده اید. هری اسپرل، ساکن ایالت فلوریدا، ۲۶ کم ۳۷۲۴ وسیله مربوط به همبرگر کرده است به حدی که اکنون به «هری همبرگر» معروف شده است. خودش می گوید: جمع آوری این وسایل از نیت او برای ایجاد یک همبرگر فروشی سیار آغاز شده است. او هم اکنون صاحب رکورد گینس بزرگ ترین مجموعه وسایل مربوط به همبرگر است، تا همبرگری شبیه به موتور سیکلت ها را لی دیویدسون پیدا می شود.	پاول لوک شیر فروش انگلیسی چندی پیش مجبور شد تآموزه ای برای کلکسیون عجیب اش بسازد. این مرد ۲۳ ساله از روزی که کارش را آغاز کرده است، شیشه های شیر را جمع آوری می کند و حالا ۱۰ هزار شیشه مختلف دارد. برخی از شیشه های او عتیقه هستند و روی آن ها تاریخ سال ۱۸۹۰ ثبت شده است. او هنوز هم به دنبال گسترش دادن موزه خودش و دست از جمع آوری شیشه های شیر برنداشته است.	آقای چپل مردی است که اعتیاد عجیبی به سیگار داشت اما برای آن که بتواند خانواده اش را حفظ کند تصمیم گرفت تا از آدامس های نیکوتین دار استفاده کند. او ولی نمی دانست با باقی مانده آن ها چه کند از این رو تصمیم گرفت تا آدامس های جویده شده را جمع کند و بزرگ ترین توب آدامسی دنیا را بسازد همچنین می تواند در طول این مسیر سیگار را نیز ترک کند. این روزها این مرد با استفاده از ۹۵ هزار آدامس جویده شده تویی پرست کرده است که ۸۰ کیلوگرم وزن دارد. او به عنوان بزرگ ترین کلکسیون دار آدامس های جویده شده شناخته می شود.	در بین کلکسیون داران از همه صنفی می توان پیدا کرد. نمونه اش آقای «مانفرد رونتستین» پزشک متخصص پوست اهل ایالت کارولینای شمالی است که در کلینیک خود بزرگ ترین مجموعه پشت خاران جهان را گردآوری کرده است. او در کلکسیون خود بیش از ۸۰۰ وسیله خاراندن پشت را از پشت خار جنس پای تمساح گرفته تا استخوان یو فالو و همچنین سه مدل الکتریکی متعلق به اوایل دهه ۱۹۰۰ را نگهداری می کند.	قاعدا تها همه ما به داشتن یادگاری از مکان هایی که سفر می کنیم علاقه مندیم اما بعید می دانم تا کنون به ذهن هیچ کدام از ما رسیده باشد تا بلوه ای «مزامحم نشوید» رینر ویشرت، دوست دارد تا بلوه ای «مزامحم نشوید» را از هتل های محل اقامت اش جمع کند و با خود به خانه اش در آلمان ببرد. اکنون او دست کم ۱۰۵۷۰ تا بلوی «مزامحم نشوید» دارد که از هتل ها، کشتی های مسافرتی و هواپیماهایی ۱۸۸ کشور جهان جمع آوری کرده است. یک جفت از ارزشمندترین اقلام این کلکسیون مربوط به علامتی است که از دهکده المپیک ۱۹۳۶ در برلین و علامت ۱۰۶ ساله ای از هتل جنرال براک در کانادا به یادگار مانده است.	تصور کنید با داشتن ۵۰۰ مخروط ترافیکی می توان چه بلبشویی به پا کرد. البته خوشبختانه، دیوید مورگان، ساکن انگلستان، از کلکسیون اش با اهداف خبیثانه استفاده نمی کند. علاقه وی به جمع آوری مخروط ترافیکی از وقتی شروع شد که در کارخانه پلاستیک آکسفورد، بزرگ ترین تولید کننده مخروط ترافیکی جهان، کار می کرد. در ۱۹۸۶، یکی از تولید کننده های رقیب شرکت پلاستیک آکسفورد ادعا کرد این شرکت یکی از طرح هایش را کپی کرده است، بنابراین مورگان شروع به تحقیق کرد که ثابت کند طرح مذکور، طرح جدیدی نبوده است.

درمان هایی برای «اختلال اندوخته سازی»

درمان دارویی / مطالعات نشان داده است تنها یک سوم افراد مبتلا به اختلال اندوخته سازی به دارو درمانی واکنش مثبت نشان می دهند. گفتنی است برای دارو درمانی از داروهای ضد افسردگی استفاده می شود. دارو هایی همچون کلومیپرامین، فلووکسامین، سرتالین و... که هر کدام برای درمان اختلالات وسواسی و رفتاری استفاده می شوند.

درمان بر اساس روان درمانی / بسیاری از روان شناسان معتقدند که بهترین روش برای روان درمانی اختلال اندوخته سازی، درمان شناختی رفتاری است که بر قرار دادن فرد در معرض محرک ها و ممانعت از پاسخ تمرکز دارد. بسیاری از افراد مبتلا، به این نوع از درمان پاسخ مثبت داده اند. روش دیگر درمان این است که به این افراد می آموزند چگونه درباره مایملک خود فکر و درباره آن تمرکز کنند و درباره آن تصمیم بگیرند. ضمنا گروه درمانی یکی از روش هایی است که برای بهبود این افراد استفاده می شود.

منابع: سایت باشگاه خبرنگاران جوان - سایت ترجمان - سایت اویمیز - سایت دانش نامه روان شناسی مردمی - مجله کسبو کار باز ده - سایت Atchump - کتاب اسپش شناسی روانی بر اساس DSM-5

خود «آشغال»؛ اندوخته سازی وسواسی و معنای چیزها «مدعی شدند که بین ۶ تا ۱۵ میلیون آمریکایی به اندوخته سازی بیمار گونه می پردازند. مطالعات نشان می دهد این پدیده در افراد ۵۵ تا ۹۴ ساله سه برابر کسانی است که در گروه سنی ۳۴ تا ۴۴ سال قرار دارند و البته هیچ کدام از تحقیقات به طور مشخص اثبات نکرده اند که آمار این اختلال در مردان بیشتر است یا زنان. همچنین نیمی از کسانی که با این اختلال درگیر هستند قبال دست کم یکی از اعضای خانواده شان به این اختلال مبتلا بوده است. ناتوانی در تصمیم گیری یکی از ویژگی های برجسته افراد دچار اختلال اندوخته سازی است و البته بیشتر شان اظهار می کنند که پس از اتفاقی استرس زا و تاثیر گذار این کار را شروع کردند اتفاقی مثل مرگ یکی از عزیزان، جنگ یا حادثه ای برای خود شخص.

ماندنی و شیرین دارند. اما دسته ای دیگر به ویژه سالمندانی که در گذشته قحطی ها و کمبود هایی را تجربه کرده اند یا از پدر و مادر شان شنیده اند هم فکر می کنند این اشیا یک روز مبادایی به کار شان خواهد آمد، البته روز مبادایی که معمولا هرگز فرا نمی رسد!

اما در نهایت این عادت به هر علتی هم که باشد، نتیجه در پایان یکسان خواهد بود و آن هم این است که خانه این افراد پر از اشیایی می شود که خانه را اشغال کرده اند و احتمالا یکی از پیامد های خانوادگی آن هم این است که اعضای خانواده به دلیل وجود این خنزر پنز ها اذیت می شوند یا در مقابل دیگران خجالت زده می شوند و حتی مهمانی کمتر برگزار می کنند.

در سال ۲۰۱۰، فراست و همکارش، گیل استیکتی، در کتاب

روان شناسان درباره «اختلال اندوخته سازی» چه می گویند؟

می شود اما اندوخته سازها معمولا زمانی توجه دیگران را جلب می کنند که پا به سن می گذارند. البته که طبیعی است افراد مسن تفریحات و کار های کمتری برای مشغول شدن دارند و بیشتر ترغیب می شوند مگس کش هایی مختلفی با دوازده رنگ متفاوت داشته باشند!

اما انگیزه این افراد می تواند خیلی متفاوت باشد. بعضی شان فکر می کنند چیز هایی که جمع آوری می کنند خیلی ارزشمند هستند در حالی که واقعا این طور نیست. برخی از این افراد این خو وعادت را از اطرافیان خود یاد گرفته اند. در واقع اختلال اندوخته سازی هم می تواند اکتسابی باشد و هم وراثتی. برخی از این افراد به چیز هایی که جمع آوری می کنند وابستگی های عجیب و غریب دارند و به گفته خودشان با هر کدام از آن اشیا خاطره های به یاد

طبق تعریف روان شناسان، «اختلال اندوخته سازی» مشکلی دایمی در دست کشیدن از دارایی ها، فارغ از ارزش واقعی آن هاست تا جایی که وسایل جمع آوری شده فرد، فضای زندگی اش را اشغال می کند و امور روزانه او و اطرافیان را مختل می سازد. اندوخته سازان معمولا با انرژی زیادی به جمع کردن وسایل از ارزش فزونی ها می پردازند. به گفته انجمن روان شناسی آمریکا وسایل اندوخته شده اغلب شامل روزنامه، مجله، لباس، کیف، عروسک، کتاب و نامه های قدیمی است؛ البته گاهی اسکناس و چک هم در میان شان پیدا می شود. البته در بین این افراد خلایق های زیادی هم دیده می شود و گاهی وسایلی را جمع آوری می کنند که تصورش را هم نمی شود کرد. بنا بر مطالعات کارشناسان، اندوخته سازی گاهی از کودکی آغاز

با اعتماد به نفس لبخند بزنید

- دندانپزشکی کودکان به همراه اتاق بازی
- ایمپلنت دیجیتال

نش فکوری ۲۸ | تلفن: ۳۸۹۰۲۳۸۱